

Jindřich Kulhavý: Evropská unie se pěkně “vybarvuje”

- CZ24 News | 27. října 2021

EU: Evropská unie byla zpočátku spolkem svobodných národů a svrchovaných států. Aspoň se tak tvářila. Postupně se z ní stal nestátní útvar přivlastňující si pravomoci, které připomínají 3. říši, přičemž opět se do vedoucí pozice dostalo Německo. Došlo to až tak daleko, že se Velká Británie rozhodla i přes značné potíže způsobené zbývajících státy setrvávajících v EU vystoupit a stát se opět svobodnou. Nedělejme si iluze, eurounijní propaganda napáchala v této ostrovní říši mnoho škod a poznamenala přístup velké části Britů, přesto Brexit podpořila nadpoloviční většina. Což té menšině nijak nebrání dělat problémy a některé uzemní celky by se k EU rády zase vrátily.

To vše však neznamená, že by se Velká Británie v mnohém nadále neshodovala s Evropskou unií. Třeba v otázce islamizace a Green Dealu jsou na tom pořád stejně a v něčem je Anglie papežštější než papež sám. Například v ukončení prodeje automobilů se spalovacím motorem chtějí být Britové rychlejší. Mohou za to i tyto dva faktory. Zelenomozková partnerka premiéra Johnsona a dlouhodobě sluníčkářsky zelení princové Charles a William. Velká Británie má výhodu možnosti většího využití větrných elektráren, to je ale asi tak vše, na co se může spoléhat. Kdysi průmyslová velmoc bude mít stejné problémy jako zbytek Evropy.

Britové už si bojují svůj boj a je jen na nich, jak si s tím poradí. Zatím spějí k chalifátu a z kdysi tak obdivovaného Londýna se stalo internacionální mraveniště, kde je více opálených než původních Angličanů. Ale ani to ostrovy neodlišuje například od Paříže, Amsterdamu, Marseille a dalších metropolí. Původní obyvatelé se dostávají do menšiny. Vraťme se na kontinent. Jistě jste v poslední době zaznamenali boj Poláků za vlastní svrchovanost. Polský vrchní soud rozhodl o tom, že jsou na jejich vlastním území polská Ústava a všechny zákony vydané polskými zákonodárci postaveny nad zákony Evropské unie. A strhla se mela. Je třeba ještě připomenout, že podporu Varšavě vyjádřil maďarský premiér Orbán. Bylo píchnuto do vosího hnízda a bruselští úředníci začali podrážděně bzučet a chtějí trestat naše severní sousedy za zpupnost. Opět se tak ukazuje, proč vlastně Evropská unie vznikla a k čemu má vést. Svrchovanost se stala nenáviděným a nepovoleným pojmem i stavem.

Inadhled několikrát upozorňoval na to, **že se naši poslanci stali pouhými sluhý pána sedícího v Bruselu.** Místo vytváření českých zákonů dochází pouze ke schvalování směrnic mířících k nám z Bruselu. Vzepřeli jsme se pouze v otázce vlastnictví zbraní, což stálo úsilí mnoha lidí sedících mimo Senát či Parlament a sdružených kolem spolku Cuba Libre. Právo na vlastnění zbraní se podařilo zatím zachovat i díky tomu, že máme kvalitní systém týkající se této záležitosti a legálně držené zbraně nejsou zneužívány k páčání trestné činnosti. Otázkou zůstává, jak se bude chovat nová vláda, která je už nyní načichlá bruselským řitolezectvím. Možná nás čeká další boj o možnost mít tuto evropskou výjimku i nadále. Ještě o něco dále jsou Švýcaři, kdy jsou de facto povinni až na výjimky doma zbraň mít. Jenže právě Švýcarsko je mimo dosah eurounijní pravomocí. Mimo směrnice týkající se zbraní tedy vše ostatní u nás prochází bezkonfliktním schvalováním a jsme poslušnými psíky bruselsko-berlínského pána.

Poláci však řekli: „A dost!“. Řada totálních nesmyslů, kterým se musí člověk přistupující k životu selským rozumem podívat, je vymyšlena mimo realitu žijícími politiky právě v Bruselu. Jejich zákony směrnice připomínají výmysly totálních šílenců a implementace poté mívá nedozírné následky. I díky EU jsme se stali hospodářsky naprosto nesamostatnou zemí závislou na zahraniční ekonomice. Pěkně si nás předpřipravili v dobách privatizace, skoupili, co se skoupit dalo, což byla i

naše hloupost a naivita a poděkujme Havlovi a tehdejší politické garnituře. Po vstupu do EU z nás metodou medu a biče udělali prosté vazaly, na čemž má podíl další generace politiků. Ti, kteří před tím varovali, byli umlčeni. Propaganda jela na plné obrátky, budoucí eurounijní liberálové tušili zisky. Poláci na tom byli podobně, jenže jim došlo, že jsou dost velký národ s velkým územím, trhem a přístupem k moři na to, aby dělali poskoka menším a vychytralým členům Evropské unie. Navíc mají svou hrdost kovanou existencí mezi pro ně nepřátelským Německem a Ruskem. V sídle EU jsou z toho zděšení a vztekli. Polsko a Maďarsko se svou z jejich pohledu zpupností přiblížily Velké Británii, to i přes to, že se podařilo víceméně rozbít Visegrádskou čtyřku. Slovinci zklamali již dříve, přešli do eurozóny a poslušně plní příkazy Bruselu.

Poslední volby v Čechách dopadly pro euroskeptiky v České republice také špatně a liberalismus nastupující vlády je předpokladem pro následování Slovenska při opouštění visegrádských ideálů umožňujících v bloku odolávat bruselským nesmyslům (byť to tak nikdy prezentováno nebylo). Poláky a Maďary tak v jejich boji za vlastní svobodu naše vláda nepodpoří, i když mají sympatie velké části Čechů. Opět se ukazuje, že demokracie má svá zákoutí, která mají být ukryta. U nás se občas ozývají hlasy volající po referendu o dalším účinkování v divadlu zvaném Evropská unie. Zatím lze konstatovat, že by pravděpodobně dopadlo špatně a většina by se přiklonila k dalšímu podřizování se bruselsko-berlínské diktatuře. To i přes evidentní likvidaci všeho dobrého, co tu dosud zbylo. Poláci jsou o krok dál a ustojí li to, budeme jim jednou závidět. My spějeme do ještě většího područí a jdeme vstříc Velkému resetu následujícím hned po naplnění představ tvůrců Green Dealu. Bránit se tomu lze jedině tak, že si vytvoříme svá pravidla a nebudeme poslouchat nesmyslné příkazy odjinud. Visegrádská čtyřka měla velký potenciál, který byl záměrně zlikvidován. I díky nám. Takže nezbyvá než držet Polsku palce. A věřit, že se jednou probudíme. Tedy nebude li pozdě.

Autor: Jindřich Kulhavý